

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2022, declarat de avocatul Petru Răileanu, în numele inculpatului

Bahnari Ivan .

instanța de fond:

Termenul de examinare,

27.09.2021 – 22.10.2021,

instanța de apel:

16.11.2021 – 21.06.2022,

instanța de recurs:

11.08.2022 – 16.11.2022.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 22 octombrie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Bahnari Ivan a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 1 an închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de *probă* de 3 ani, cu obligarea inculpatului să execute 100 ore de muncă neremunerată în folosul comunității și să repare prejudicial cauzat în termen de 1 an.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții civile Paladuța Ludmila prejudiciul material în mărime de 2200 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Bahnari Ivan, la 02.08.2021, în intervalul de timp cuprins între orele 14:40 -19:00, acționând cu intenție directă, având drept scop sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, urmărind scopul de cupiditate, prin

deteriorarea gratiilor de la geam, a pătruns în apartamentul nr. 4 situat pe str. XXXX, bloc nr. XXXX, Chișinău, care aparține părții vătămate Paladuța Emilia, de unde a sustras în mod ascuns, un televizor de marca „BBK”, la prețul de 2000 de lei, după care, cu bunul sustras a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, deplasându-se într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, în valoare de 2000 lei.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele incriminate și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Dat fiind că probele administrate confirmă în totalitate vinovăția inculpatului, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau închisoare de până la 4 ani, că anterior a mai fost condamnat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29.05.2015 în baza art. 186 alin. (2), 187 alin. (2), 201¹ alin. (1), 84 Cod penal, la 5 ani și 3 luni închisoare, eliberat pe 29.07.2019, că circumstanțe agravante fiind stabilit - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară, cea atenuantă fiind recunoașterea vinovăției și căința sinceră, că are doi copii minori la întreținere, că beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă, rațională și echitabilă fără izolare de societate, stabilindu-i o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării ei, conform art. 90 Cod penal.

3. Procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Maria Mîndrescu, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat la 2 ani și 8 luni închisoare, cu executare.

Apelanta a invocat că instanța de fond nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii, persoana celui vinovat, circumstanțele care agravează răspunderea și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, ori, în corespundere cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Pedeapsa aplicată inculpatului este neproportională faptei și pericolului social al infracțiunii, iar aplicarea unei pedepse blânde, nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale în coraport cu proporționahtatea scopului expres prevăzut la alin. (2) art. 61 Cod penal, potrivit căruia: - pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Astfel, pedeapsa stabilită inculpatului doar îl va favoriza să săvârșească pe viitor acțiuni similare, iar de către alte persoane din societate va fi apreciată ca o atitudine

tolerantă din partea statului și a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății, eficacitatea și echitarea sistemului de justiție.

Prezenta circumstanțelor agravante în acțiunile inculpatului și anume: comiterea unei infracțiuni de către o persoană anterior condamnată pentru infracțiuni similare, prin efectul pe care-l produce prevăzut de art. 78 Cod penal, atrage înăsprirea pedepsei, ori instanța menționează asupra faptului că inculpatul a fost condamnat prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 29.05.2015 în baza art. 186 alin. (2), 187 alin. (2), 201¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani 3 luni, fiind eliberat din penitenciar la data de 29.07.2019.

Respectiv, inculpatul are antecedente penale nestinse, ori potrivit art. 111 alin. (1) Cod penal, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele: g) condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave - dacă au expirat 2 ani după executarea pedepsei; h) condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni grave - dacă au expirat 6 ani după executarea pedepsei.

Prin urmare, instanța nu a motivat suficient de convingător asupra aplicării unei pedepse mai blânde, prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și anume suspendarea condiționată a executării pedepsei, ori inculpatul fiind condamnat anterior pentru infracțiuni similare, concluzii pentru a se corecta nu și-a făcut și admite conștient a repeta acțiuni infracționale intenționate.

La cazul dedus judecății, a astfel de atitudine a instanței îl va motiva pe inculpat la comiterea diferitor infracțiuni (de gen similar), dându-i o încredere exagerată de sine, că va ispăși pedeapsa mult mai blândă și fără careva urmări grave decât cele care ar trebui să fie aplicate față de el.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2022, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Bahnari Ivan, recunoscut vinovat pe art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și condamnat la 1 an închisoare, i-a fost exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, urmând să execute pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond a considerat că în privința inculpatului poate fi atins scopul legii penale, aplicând prevederile art. 90 Cod penal, dar fără a argumenta raționamentul deciziei sale.

Or, instanța de fond eronat a conchis că o pedeapsă non privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, deoarece inculpatul urmează să conștientizeze fapta comisă, în situația în care anterior a mai fost condamnat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29.05.2015 la 5 ani și 3 luni închisoare, fiind eliberat din penitenciar pe 29.07.2019, însă nu a tras concluziile necesare.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Astfel, la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului, instanța de fond a pus accentul mai mult pe personalitatea persoanei vinovate, fără a învedera și alte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunii săvârșite, modalitatea săvârșirii infracțiunii, impertinența acțiunilor, influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului.

În acest sens, instanța de fond neîntemeiat a conchis că împrejurările prezentei cauze penale, îndeosebi cele reținute de către instanță, ce vizează personalitatea inculpatului, sunt suficiente pentru a aplica prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, or, deși inculpatul Bahnari I., nu s-a eschivat de la examinarea cauzei penale în instanța de fond și a recunoscut vinovăția incriminată, acesta, anterior a fost atras la răspundere contravențională de 27 ori, a fost atras la răspundere penală pentru săvârșirea mai multor infracțiuni fiind condamnat și executând pedeapsa cu închisoarea, fapt ce denotă că lui Bahnari I. i s-a acordat șansa de a se corija conduita și a demonstra că cele comise constituie un incident în biografia acestuia, însă în final acestea au fost ignorate, recidivând ultimul săvârșind o nouă infracțiune cu intenție.

Așadar, la stabilirea pedepsei inculpatului, se v-a ține cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria celor mai puțin grave, de personalitatea inculpatului, prezența a doi copii minori la întreținere, condițiile de viață ale acestuia, existența circumstanțelor agravante- săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară, influența pedepsei stabilite asupra corectării vinovatului, care nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, de recunoașterea vinei și căința sinceră de cele comise.

Ținând cont de circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de caracterul sistemic a infracțiunilor comise și rolul activ al inculpatului la comiterea lor, anume pedeapsa sub formă de închisoare cu executarea reală a pedepsei va contribui la atingerea scopului prevăzut de art. 2 alin. (2) Cod penal, care stipulează, că legea penală are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către inculpat cât și de către alte persoane, ori aplicarea condiționată a pedepsei cu închisoare nu va atinge scopul legii penale, servind ca un exemplu negativ pentru alte persoane din rândul persoanelor predispuse la comiterea faptelor similare.

În această ordine de idei, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, stabilirea unei pedepse condiționate poate doar să încurajeze comiterea pe viitor de către inculpat a altor infracțiuni.

Deci, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate, în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, justificat acestuia i se v-a numi o pedeapsă în formă de închisoare în baza art.186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal pe un termen de 1 an, cu ispășirea ei într-un penitenciar de tip semiînchis.

Anterior, inculpatul a fost judecat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29.05.2015 în baza art. 186 alin. (2), 187 alin. (2), 201¹ alin. (1) și 84 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 5 ani și 3 luni închisoare, eliberat la data de 29.07.2019,

respectiv, având antecedentele penale active, însă nu a făcut careva concluzii, săvârșind din nou infracțiune de sustragere, ceea ce demonstrează că pedepsele anterioare aplicate nu și-au atins scopul de corijare, corectare și reeducare.

Prin urmare, anume pedeapsă cu executare pe un termen de 1 an închisoare, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunile comise de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalității acestuia.

O pedeapsă privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, or, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința lui Bahnari I., este inoportună, în situația în care, inculpatul nu este la prima sa abatere de la lege penală.

5. Avocatul Petru Răileanu declară recurs ordinar, în numele inculpatului, solicitând casarea acestei decizii și menținerea sentinței.

Recurentul invocă că inculpatul, care, până la începerea cercetării judecătorești, a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, și-a recunoscut vina, nesolicitând administrarea de probe noi.

Astfel, la stabilirea pedepsei, instanța de apel nu a luat în considerație personalitatea inculpatului, care nu are antecedente penale, are loc permanent de trai pe teritoriul RM, precum și circumstanțe atenuante dintre care recunoașterea vinovăției. Careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite și se caracterizează pozitiv.

Prin urmare, în privința inculpatului sunt întrunite toate temeiurile pentru aplicarea unei pedepsei mai blânde, non privative de libertate.

În drept, recursul, este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală – s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii atacate, inclusiv cele reproduse în pct. **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de

drept material, ținând corect cont de prevederile art. 61, 75, Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că în împrejurările în care inculpatul a recunoscut vina și s-a căit, dar infracțiunea face parte din categoria celor mai puțin grave, anterior a mai comis infracțiuni similare, fiind condamnat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29.05.2015 în baza art. 186 alin. (2), 187 alin. (2), 201¹ alin. (1) și 84 Cod penal la 5 ani și 3 luni închisoare, eliberat din penitenciar pe 29.07.2019, însă, nu și-a făcut concluziile de rigoare, pedepsele penale aplicate anterior nu au realizat scopul de corectare a inculpatului și prevenția săvârșirii de noi infracțiuni, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurent, aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, caracterul excepțional al aplicării pedepsei cu închisoare fiind argumentat de către instanța de judecată.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4., 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Petru Răileanu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2022, în privința inculpatului Bahnari Ivan XXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 23 decembrie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico

